

Interjú Kovács Gáborral

„LEGYÉL FIAM ASZTALOS!”

Benedek Tibor

Életünk során számos olyan mondattal találkozunk, ami meghatározó a jövőnkre nézve. Így van ez Kovács Gáborral is, aki 1957-ben született Kalocsán és jelenleg Hartán él, egy asztalosműhely és egy fűrészáru-kereskedés tulajdonosaként.

Gábor egy hatgyermekes családba született bele, mint legkisebb gyermek. A nagy családban minden dolgos kézre szükség volt, hiszen a nehéz sorból csak a tanulás és a munka jelentette a kiemelkedés lehetőségét. Az általános iskolai tanulmányok elvégzése után, a pályaválasztás előtt Gábor még nem tudta, hogy milyen irányba tanuljon tovább. Elképzelése sem volt arról, hogy mi lesz, ha nagy lesz. Akkor hogyan is lett asztalos? – tehetjük fel rögtön a kérdést. „Van festő, burkoló, lakatos, viszont még nincs asztalos. Legyél fiam asztalos!” – sorolta fel neki röviden az édesanyja, hogy milyen szakmák is vannak már a családban. Ez a mondat vált Gábor életének meghatározó tényezőjévé és ebből a háttérből kezdődött meg egy olyan életút, amelyben végig töretlenül megmaradt a faipar iránti szeretet, az asztalosipar iránti elköteleződés. Az általános iskola elvégzése után Budapestre, az Egressy úti Kaesz Gyula Faipari Szakmunkásképző Intézménybe nyert felvételt, ahol emelt tagozaton tanulta a bútorasztalos-szakma alapvető tantárgyait. Inaséveinek egyik meghatározó élménye az volt, amikor az első

munkadarab elkészítése után az akkori mestere Gábor munkáját példaértékűnek mutatta be a többi tanulóknak. „Innentől kezdve a gyakorlat mindig ötös volt!” – mondja Gábor mosolyogva. Ezt követően az iskolai órák után a mesterével

együtt járt dolgozni, mivel oktatója meglátta benne a tehetséget és arra törekedett, hogy a szegénysorban lévő tanulóján segítsen. A tanulóévek alatt Gábor nemcsak a tanműhelyben jeleskedett, hanem a sportban is jelentős eredményeket

ért el: súlyemelésben serdülőként Országos Súlyemelőbajnok címet szerzett.

Bizonyítványa megszerzése után biztosítva volt számára a lehetőség, hogy Budapesten maradjon, azonban ő úgy döntött, hogy visszajön Hartára, ahol az akkori Erdei Ferenc Termelőszövetkezethél kezdett el asztalosként dolgozni. Az évek előrehaladtával kiváltotta az ipart, hogy főállású munkahelye mellett is tudjon hivatalosan dolgozni. Mintegy tíz évvel később már meg tudta valósítani a teljes önállóságot és vállalkozóként kezdett el működni. Az önállóvá válás első lépéseként saját családi házában alakított ki egy 60 m²-es műhelyt, majd 1997-ben külön telephelyen épített fel egy asztalosműhelyt, ahol jelenleg is dolgozik, valamint fűrészáru-telephelyet üzemeltet.

Beszélgetésünk során többek között az is felkeltette az érdeklődésemet, hogy milyen jellegű asztalosmunkákat készített az elmúlt évtizedek alatt. Munkássága során Gábor határozott célja volt, hogy ne szériatermékeket készítsen, hanem arra törekedett, hogy egyedi, igényes kivitelű bútorokat hozzon létre. Éppen ezért az általa elkészített munkák között találkozhattunk furnérozott bútorokkal, faragott tölgyfa étkezőasztalokkal, székekkel, beépített szekrényekkel, de ugyanúgy jelen vannak a napja-

inkban trendinek számító különféle laminált anyagú termékek is, legyen szó hálószobáról, nappali- vagy éppen fürdőszobabútorokról. Elmondása szerint számára mindig az a munka volt a fontos, amin éppen dolgozott, és arra törekedett, hogy a faanyaghoz a saját szakmai tudása, kezűgyessége legyen az a hozzáadott érték, ami a bútort különlegessé és egyedivé teszi. A bútorok készítése során, a vállalkozás működtetése közben arra is időt fordított, hogy közösségi szellemben végezze munkáját, így életének egy különleges alkalma volt, amikor 1990-ben, mint alapító tag jelen lehetett az Országos Asztalos- és Faipari Szövetség létrejötténél. A 10 éves, valamint a 25 éves jubileumi oklevelek azóta is ott vannak irodája falán, s az eltelt 25 év során rendszeres előfizetője a Magyar Asztalos szaklapnak is. Természetesen egy ilyen életút

során mindig ott a kérdés: hogyan tovább? Az elért eredményeket, kapcsolatokat hogyan lehet a következő generáció számára átadni? Ahogyan szülői biztatásra Gábor asztalos lett, ugyanúgy vált asztalossá fia, Patrik is, aki édesapja nyomdokain járva a Kaesz Gyula Faipari Szakközépiskolában, majd a Kozma Lajos Szakközépiskolában

szerzett 1999-ben faipari technikus végzettséget. Gábor számára egyértelmű volt, hogy fia fogja tovább vinni az ő vállalkozását, és ebben Patrik is partner volt. 2001-ben apa és fia együtt kezdett dolgozni, aztán Gábor szavaival élve: „Elküldtem Patrikot tanulmányútra, mint ahogyan régen ezt a céhlegényekkel tették!” A céhes időszakban, ha a céhlegény pénzt akart keresni, akkor keletre ment, ha tudást, akkor pedig nyugatra. Patrik egy multinacionális faipari cégnél dolgozott tizenkét éven keresztül, majd 2013-tól az ott szerzett tapasztalatait kamatoztatja édesapja mellett. Apa és fia, ketten együtt törekszenek immáron arra,

hogy nemzetközi direkt kapcsolataikat felhasználva kizárólagos fűrészáru-forgalmazóként fűrészáruk és nagy panelos faházak forgalmazásában vegyenek részt a Pagafa Kft. tulajdonosaiként. A sport szeretete Gábort serdülőkorától kezdve egészen napjainkig kíséri, hiszen a lovaglás mellett rendszeres résztvevője és évek óta töretlen nyertese az „Őrült Hajók Versenyének”, melyet Harta mellett a Dunán rendeznek. Gábor a Pagafa csapatával 2016-ban is elsőként ért célba saját tervezésű és készítésű falovak vontatta vízi járművén. Ez a töretlen nyerni akarás, az akadályok leküzdése vitte előre a szakmai életben is folyamatosan.

„Mindig a kihívások motiváltak!” – mondja Gábor, mintegy végszóként, majd a kérdésekre, hogy mire lenne még szükségük, így válaszolnak: „Időt vennénk!”

Ez az, amit szívünk szerint mindannyian vásárolnánk magunknak, de ha már ezt nem tehetjük meg, akkor legalább igyekezzünk a lehető legjobban kihasználni az időnket, legyen szó tanulásról, szakmáról, munkáról, családról vagy sportról. Ezt tette Gábor is, aki édesanyja tanácsának köszönhetően vált sikeres asztalossá, és ezt a szülői örökséget tudta továbbadni fiának is, akivel együtt dolgoznak azon, hogy versenyorientált világunkban egy sikeres faipari vállalkozást üzemeltessenek. ■

